

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl samosoudkyní JUDr. Ivonou Šubrtovou ve věci žalobkyně: **E. Ř.**, bytem N. 141/41, H. K., zast. Mgr. Janou Luštíkovou, advokátkou se sídlem Střelecká 574/13, 500 02 Hradec Králové, proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**, se sídlem Křížová 25, Praha 5, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované o námitkách ze dne 22. 11. 2016, č.j. 855 129 3344/315-KL, o invalidní důchod,

t a k t o :

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 22. 11. 2016, č.j. 855 129 3344/315-KL a rozhodnutí žalované ze dne 21. 10. 2016, č. j. 855 129 3344, se z r u š u j í a věc se v r a c í žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Rozhodnutím ze dne 21. 10. 2016, č. j. 855 129 3344 (dále také jen „prvoinstanční rozhodnutí“) Česká správa sociálního zabezpečení žalobkyni přiznala od 22. 8. 2016

invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně podle ustanovení § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zdp) ve výši 3 551 Kč měsíčně. V odůvodnění uvedla, že podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Hradec Králové ze dne 21. 6. 2016 (dále jen OSSZ) byla žalobkyně uznána invalidní pro invaliditu třetího stupně podle ustanovení § 39 odst. 1 a § 39 odst. 2 písm. c) zdp ode dne 20. 5. 2016 (z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu a zjištěného poklesu pracovní schopnosti o 70%). Invalidní důchod ČSSZ přiznala ode dne doplacení pojistného, tj. ode dne 22. 8. 2016. Dále uvedla, že výše invalidního důchodu se skládá ze základní výměry 2 440 Kč a procentní výměry, která v případě žalobkyně činí 1 111 Kč (s odkazem na příslušná ustanovení zdp vysvětlila vzorec výpočtu procentní výměry invalidního důchodu). Součástí rozhodnutí je osobní list důchodového pojištění s uvedením dob pojištění a vyměřovacích základů pro stanovení výpočtu výše invalidního důchodu.

[2] Proti uvedenému rozhodnutí podala žalobkyně námitky, v nichž uvedla, že rozhodnutí nezohledňuje životní minimum ani stupeň invalidity. Nesouhlasila s přiznanou výší invalidního důchodu toliko ve výši 3 551 Kč měsíčně, domnívá se, že by měla pobírat 40 tisíc Kč měsíčně. Požádala o provedení přepočtu invalidního důchodu.

[3] Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 22. 11. 2016 žalovaná zamítla námitky žalobkyně a potvrdila své prvoinstanční rozhodnutí ze dne 21. 10. 2016. V odůvodnění uvedla, že přezkoumala napadené rozhodnutí v celém rozsahu. Na základě kontroly provedeného výpočtu invalidního důchodu bylo zjištěno, že veškeré doby pojištění i vyměřovací základy byly zhodnoceny v souladu s doloženými podklady o době pojištění, ve výpočtu invalidního důchodu neshledala žádné pochybení. V odůvodnění rozhodnutí žalovaná dále popsala mechanismus výpočtu invalidního důchodu podle příslušných ustanovení zdp jimiž je vázána a od uvedeného výpočtu se nemůže nikterak odchýlit, zasáhnout do něho či jeho výši ovlivnit. Shrнула, že konečná výše důchodu závisí na předchozí době pojištění (tj. předchozí době výdělečné činnosti) a náhradní době pojištění a na výši dosahovaných příjmů.

II. Obsah žaloby

[4] V podané žalobě žalobkyně obdobně jako v námitkách uvedla, že nesouhlasí s přiznanou výší invalidního důchodu ani s datem jeho přiznání. Uvedla, že české pojištění má hrazené do 31. 7. 2011. V září roku 2011 vážně onemocněla a nebyla schopna souvislé výdělečné činnosti. Její zdravotní stav způsobil vážné selhávání v běžných činnostech, kdy i doba nehrzení pojištění souvisí se stanovením její diagnózy (psychické postižení) v uvedeném období. Stejně jako v námitkách polemizuje s nízkou výší přiznaného invalidního důchodu, porovnává ji se životním minimem, minimální mzdou, kdy se svým zdravotním postižením není schopna z uvedené částky důstojně žít. Navrhla, aby soud provedl přepočet důchodu a „narovnal jí důchod do maximální možné výše“. K žalobě doložila aktuální psychiatrické nálezy (předběžnou propouštěcí zprávu z Psychiatrické nemocnice Havlíčkův Brod ze dne 16. 9. 2016 - hospitalizace od 24. 2. 2016 do 16. 9. 2016 pro paranoidní schizofrenii; psychiatrickou ambulantní zprávu ze dne 1. 11. 2016, MUDr. B., Hradec Králové). Navrhla, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalované

[5] Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě ze dne 19. 10. 2017 odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí, v němž je podrobně popsán způsob výpočtu invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně, který považuje za správný a souladný se zákonem o důchodovém pojištění. Vzhledem k žalobní námitce ohledně nesprávného stanovení data vzniku invalidity (dle žalobkyně již od září 2011) navrhla přezkoumání zdravotního stavu žalobkyně Posudkovou komisí MPSV ČR. Závěrem uvedla, že invalidní důchod byl žalobkyni vyměřen ve správné výši, při jeho výpočtu byla zhodnocena veškerá prokázaná doba pojištění, a proto navrhuje zamítnutí žaloby.

IV. Skutkové a právní závěry krajského soudu

[6] Soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). O žalobě rozhodl při jednání.

[7] Ze spisové dokumentace soud zjistil, že dne 29. 8. 2016 žalobkyně uplatnila žádost o invalidní důchod. Posudkem lékařky Okresní správy sociálního zabezpečení Hradec Králové ze dne 21. 6. 2016 byla žalobkyně podle ustanovení § 39 odst. 1 a § 39 odst. 2 písm. c) zdp uznána ode dne 20. 5. 2016 invalidní pro invaliditu třetího stupně. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti bylo označeno zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 3e přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které stanovila lékařka OSSZ míru poklesu pracovní schopnosti ve výši 70%. Lékařka OSSZ uvedla, že rozhodujícím zdravotním postižením žalobkyně je nediferencovaná schizofrenie s pozvolným rozvojem asi od roku 2011. Vznik invalidity stanovila datem psychiatrického nálezů MUDr. A. T., Psychiatrická nemocnice Havlíčkův Brod ze dne 20. 5. 2016. V osobním listu důchodového pojištění ze dne 14. 10. 2016, který byl součástí prvoinstančního rozhodnutí, je uveden přehled dob pojištění žalobkyně, vyměřovací základy a stanovení výpočtového základu, které jsou uvedeny v žalobou napadeném rozhodnutí.

[8] Žalobkyně podanou žalobou brojila proti výši přiznaného invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně a proti stanovení data vzniku invalidity, který byl dle jejího názoru stanoven nesprávně až ode dne 20. 5. 2016, ač její závažné psychické potíže se projevíly již v roce 2011.

[9] Vzhledem k tomu, že v předmětné věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem, a žalobkyně brojí proti posudkovému závěru o jejím zdravotním stavu (resp. o počátku vzniku její invalidity), je rozhodnutí soudu závislé na odborném lékařském posouzení. Krajský soud proto požádal Posudkovou komisi MPSV s pracovištěm v Hradci Králové o vypracování posudku o zdravotním stavu žalobkyně (viz ustanovení § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., o organizaci a provádění sociálního zabezpečení, v platném znění, podle kterého ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní

stav a pracovní schopnost pojištěnců Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále také jen „PK MPSV“ nebo „PK“) se zaměřením na stanovení a odůvodnění data vzniku invalidity.

[10] Posudek PK MPSV s pracovištěm v Hradci Králové byl vyhotoven po jednání komise konaném dne 8. 9. 2017 za účasti odborného lékaře z oboru psychiatrie. Z obsahu posudku se podává, že PK hodnotila zdravotní stav žalobkyně na podkladě spisové dokumentace OSSZ, odborných psychiatrických nálezů z let 2011 až 2017, některé předložila sama žalobkyně při jednání komise, vlastního vyšetření žalobkyně při jednání komise dne 8. 9. 2017 a na základě vlastních poznatků. Po jejich vyhodnocení stanovila PK za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobkyně s nejvýznamnějším dopadem na pokles její pracovní schopnosti nově zjištěnou chronifikovanou paranoidní schizofrenii s postprocesuálním defektem osobnosti labilně kompenzovanou léčbou. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti stanovila podle kapitoly V, položky 3e přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. na 70%. Pro užití 4 odst. 1 a 2 cit. vyhlášky neshledala další posudkově významné skutečnosti (tj. snížení dolní hranice až o 10 procentních bodů). Dále uvedla, že zdravotní stav žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí (21. 10. 2016) neodpovídal zcela mimořádným podmínkám uvedeným v § 6 cit. vyhlášky.

[11] PK podrobně popsala průběh, vývoj a léčbu rozhodujícího zdravotního postižení žalobkyně od jejího prvního vyšetření, které proběhlo v roce 2011 z důvodu nápadného chování (ambulantní vyšetření na Psychiatrické klinice FN Hradec Králové dne 22. 9. 2011 – MUDr. K.) až do doby současné, kdy je popsán průběh hospitalizace žalobkyně v Psychiatrické nemocnici Havlíčkův Brod od 24. 2. 2016 do 16. 9. 2016 a obsah poslední psychiatrické zprávy ze dne 30. 3. 2017 - MUDr. A. W., Hořice. V posudkovém závěru PK uvedla, že od počátku léčby žalobkyně dosud neuplynula dostatečně dlouhá doba k tomu, aby bylo možné její dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav považovat za příznivě stabilizovaný, což potvrzuje i zpráva MUDr. A. W. z 30. 3. 2017. K datu vzniku invalidity PK uvedla, že z doložených odborných nálezů a dokumentace ošetřujícího lékaře nevyplývá možnost určit datum vzniku invalidity před rokem 2011, když žalobkyně byla i s onemocněním schopna absolvovat povinnou školní docházku, střední i čtyřleté vysokoškolské studium ukončené titulem Bc. Posudková komise dále vysvětlila, že v případě žalobkyně se jedná o duševní onemocnění, které se postupně rozvíjelo a které nevniká náhle jako např. úraz. PK při zohlednění rodinné anamnézy (rodinná duševní zátěž, bratr schizofrenik, otec schizoidní rysy osobnosti), zhodnocení propouštěcí zprávy Psychiatrické nemocnice Havlíčkův Brod ze dne 16. 9. 2016 (která uvádí již při první hospitalizaci chronickou schizofrenii s postpsychotickým defektem osobnosti vzhledem k neléčenému onemocnění) a anamnéze, stanovila jako vysoce pravděpodobné datum vzniku invalidity od objektivně prokázané skutečnosti, tj. ukončení plateb sociálního pojištění dnem 31. 7. 2011 na den 1. 8. 2011. Odůvodnila, že toto datum není náhodné, koresponduje i se sociálním chováním žalobkyně, pobytem mimo trvalé bydliště a prohlubujícím se sociálním deficitem, je podloženo i objektivně zprávou o ambulantním vyšetření - Psychiatrická klinika FN Hradec Králové dne 22. 9. 2011 – MUDr. K.). PK k odlišnému datu vzniku invalidity stanoveného posudkem lékařky OSSZ ze dne 21. 6. 2016 ode dne 20. 5. 2016, tj. prokázaným psychiatrickým nálezem, namítla, že již v tomto nálezu bylo vysloveno podezření na závažné duševní onemocnění, které má svou progresi a

neléčené má dopad i na sociální chování žalobkyně, což bylo jednoznačně prokázáno v následné hospitalizaci, přičemž lékařka OSSZ nezohlednila ani rodinnou zátěž duševním onemocněním.

[12] K uvedenému posudku PK MPSV ze dne 8. 9. 2017 žalovaná ve svém písemném vyjádření ze dne 19. 10. 2017 uvedla, že se shoduje se závěrem PK, pokud jde o uznání invalidity třetího stupně, neztotožňuje se však a zpochybňuje datum vzniku invalidity stanovené PK na den 1. 8. 2011, jež je postaveno na ukončení plateb pojistného na sociální zabezpečení. Namítla, že první příznaky onemocnění se u žalobkyně dle údajů matky objevily v roce 2011, tedy z posudkově medicínského hlediska se nejednalo ještě o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav. Paranoidní schizofrenie byla žalobkyni diagnostikována až v roce 2015 nebo 2016. S datem vzniku invalidity od 1. 8. 2011 se žalovaná neztotožňuje, dle jejího názoru není zdůvodnění v posudkovém zhodnocení úplné a přesvědčivé. Navrhla, aby soud v uvedeném smyslu vyžádal od příslušné PK doplňující posudek.

[13] PK MPSV v Hradci Králové ve svém doplňujícím posudku ze dne 8. 12. 2017 uvedla, že po opětovném prostudování odborných nálezů a dokumentace ošetřujícího lékaře dospěla k závěru, že nelze stanovit datum vzniku invalidity před rokem 2011. Dále uvedla, že s uvedeným onemocněním byla žalobkyně schopna absolvovat povinnou školní docházku, střední i čtyřleté vysokoškolské studium na Slezské univerzitě v Opavě ukončené titulem Bc. S duševním onemocněním byla schopna být zaměstnána a platit sociální pojištění. PK s odkazem na Instrukci náměstkyně pro řízení sekce sociálně pojistných systému č. 12/2016 k posuzování invalidity dle zákona o důchodovém pojištění a stanovení data vzniku invalidity uvedla, že zejména u duševních onemocnění je mnohdy třeba se i do minula zabývat vývojem zdravotního stavu a pracovní schopnosti tak, aby den vzniku invalidity byl stanoven v souladu s objektivně zjištěnými a přesvědčivými důkazy o invaliditě odpovídající míře poklesu pracovní schopnosti. V daném případě se duševní onemocnění u žalobkyně postupně rozvíjelo a jeho stupňující se projevy závažně zasahovaly do její sociální a pracovní oblasti. Onemocnění nevzniklo náhle, ale jeho projevy se neustále prohlubovaly, čemuž nasvědčuje propouštěcí zpráva Psychiatrické nemocnice Havlíčkův Brod ze dne 16. 9. 2016. PK setrvala na svém posudkovém závěru o datu vzniku invalidity dnem 1. 8. 2011, které není náhodné (viz jako odůvodnění v prvoposudku). PK rovněž odůvodnila, že lékařka OSSZ v posudku ze dne 21. 6. 2016 stanovila datum vzniku invalidity dnem 20. 5. 2016, tj. prokázaným posledním psychiatrickým nálezem. K uvedenému PK poukázala na to, že i v tomto nálezu již bylo vysloveno podezření na závažné duševní onemocnění, které má svou progresi a neléčené má i dopad na sociální chování nemocné, což bylo jednoznačně prokázáno v následné hospitalizaci. Psychiatrický nález ze dne 20. 5. 2016 dle PK nevycházel ze znalosti předcházejících psychiatrických nálezů a hospitalizací (Psychiatrická klinika FN Hradec Králové 22. 9. 2011, Psychiatrická nemocnice Havlíčkův Brod 24. 2. 2016), ale byl použit v rozporu s objektivizací vývoje duševního stavu žalobkyně.

[14] Při jednání soudu dne 18. 1. 2018 zástupce žalobkyně uvedl, že závěr posudkové komise o tom, že žalobkyně byla invalidní pro invaliditu třetího stupně již od 1. 8. 2011 plně odpovídá důvodům, pro které byla žaloba podána. Na podporu uvedeného závěru a

námítce žalované v jejím vyjádření ze dne 19. 10. 2017 o tom, že žalobkyně byla schopna s uvedeným zdravotním postižením studovat vysokou školu, předložil k důkazu potvrzení Univerzity Hradec Králové, filozofické fakulty ze dne 15. 1. 2018 – Přehled údajů o studentovi, z něhož vyplývá, že v roce 2011 a 2012 si žalobkyně již žádné studijní povinnosti neplnila, a to z důvodu svého závažného zdravotního stavu.

[15] Pověřená zástupkyně žalované k citovaným důkazům a vyjádření žalované ze dne 19. 10. 2017 poukázala na to, že PK MPSV ve svém prvoposudku i jeho doplnění stanovila datum vzniku invalidity ode dne, který následuje po datu ukončení plateb sociálního pojištění. Dále poukázala na skutečnost, že prvním rozhodnutím žalované ze dne 3. 8. 2016 byla zamítnuta žádost žalobkyně o invalidní důchod právě proto, že nesplnila podmínku potřebné doby pojištění pro vznik nároku na invalidní důchod. Prostřednictvím institutu dobrovolného důchodového pojištění žalobkyně v srpnu 2016 zpětně uhradila pojistné za období před vznikem invalidity. Pověřená zástupkyně žalované dále uvedla, že dobrovolné pojištění dle zákona č. 155/1995 Sb. jednoznačně stanoví podmínky, do kdy lze pojistné uhradit. Žalobkyně tak využila podmínky svého studia, které dle potvrzení univerzity trvalo až do 30. 9. 2012. Hodnocení studia po dosažení věku 18 let je možné jen v rozsahu šesti let. Z osobního listu důchodového pojištění, které bylo přílohou prvoinstančního rozhodnutí ze dne 21. 10. 2016, je zřejmé, že lhůta šesti let doby studia žalobkyni uplynula dne 11. 5. 2010. Ač studium dále pokračovalo, nelze tuto další dobu studia hodnotit jako dobu pojištění. Žalovaná žalobkyni umožnila, aby si mohla doplatit dobu pojištění za období od 12. 5. 2010 do 30. 9. 2012, do kterého bylo možné doplacení pojistného umístit. Žalobkyni chyběla doba 14ti měsíců na uhrazení pojistného, aby splnila zákonem požadovanou dobu pojištění, přičemž doplacené pojištění za těchto 14 měsíců mohlo být umístěno do kteréhokoli časového období v rozmezí doby od 12. 5. 2010 do 30. 9. 2012. Skutečnost, že došlo k umístění uvedeného období co nejvíce do minulosti, nelze spojovat se vznikem invalidity. Navrhla, aby soud k důkazu vyžádal posudek od jiné PK MPSV.

[16] Zástupce žalobkyně k vyjádření žalované uvedl, že s ohledem na závěry posudkové komise má za to, že datum vzniku invalidity žalobkyně bylo stanoveno především s ohledem na závěry vyplývající z odborných lékařských zpráv, nikoli pouze na dobu doplacení pojištění. Poukázal na absurditu chování žalované, která nejdříve žalobkyni zamítla žádost o invalidní důchod, protože neměla dobu pojištění. Žalovaná posléze žalobkyni umožnila, aby si dobu pojištění doplatila, a pokud tak žalobkyně učinila, žalovaná přichází s argumentací, že takto nemůže být datum vzniku invalidity stanoveno. Navržený důkaz posudkem jiné PK MPSV je dle zástupce žalobce nadbytečný, pokud by bylo žalobě vyhověno, je uvedená záležitost předmětem zkoumání v řízení před správním orgánem. Setrval na zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalované k dalšímu řízení s tím, že žalobkyně nežadá náklady řízení.

[17] Krajský soud seznámil účastníky s tím, že pověřenou zástupkyní žalované navržený důkaz posudkem jiné PK MPSV nebude proveden (§ 52 odst. 1 s. ř. s.). Svůj postup soud odůvodňuje zásadou ekonomiky řízení a nadbytečností.

[18] Pověřená pracovnice žalované ponechala konečné rozhodnutí na úvaze soudu, náklady řízení nežádala.

[19] Soud hodnotil provedené důkazy jednotlivě i v jejich souhrnu i s důkazy provedenými v řízení před správním orgánem (§ 77 odst. 2 s. ř. s.) a po provedeném dokazování v návaznosti na příslušná zákonná ustanovení dospěl k závěru, že **žaloba je důvodná**.

[20] Podle ustanovení § 39 odst. 1 zdp je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

V odstavci (2) cit. ustanovení je uvedeno, že jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně,
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu druhého stupně,
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu třetího stupně.

[21] Procentní míry poklesu pracovní schopnosti jsou uvedeny v příloze k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování invalidity).

[22] Podle ustanovení § 2 odst. 1 cit. vyhlášky č. 359/2009 Sb., je pro stanovení procentní míry poklesu pracovní schopnosti nutné určit zdravotní postižení, která jsou příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce, a jejich vliv na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Je-li příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce více zdravotních postižení, jednotlivé hodnoty procentní míry poklesu pracovní schopnosti stanovené pro jednotlivá zdravotní postižení se nesčítají; v tomto případě se určí, které zdravotní postižení je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, a procentní míra poklesu pracovní schopnosti se stanoví podle tohoto zdravotního postižení se zřetelem k závažnosti vlivu ostatních zdravotních postižení na pokles pracovní schopnosti pojištěnce. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce (odst. 3 cit. ustanovení).

[23] Rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na lékařském odborném posouzení. Soud, který sám nemá odborné medicínské znalosti, vycházel při hodnocení důkazů z provedených odborných lékařských posouzení zdravotního stavu žalobkyně k datu vydání napadeného rozhodnutí.

[24] Napadeným rozhodnutím ve spojení s prvoinstančním rozhodnutím byl žalobkyni přiznán od 20. 5. 2016 invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně podle ustanovení § 38 písm. a) zdp.

V daném případě nebylo mezi účastníky sporu o tom, že z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pro zdravotní postižení uvedené v kapitole V, položce 3e přílohy k vyhlášce č. 359/2009 - paranoidní schizofrenii, činí pokles pracovní schopnosti u žalobkyně 70%. Žalobkyně se žalobou domáhala stanovení dřívějšího data vzniku její invalidity.

[25] V řízení před soudem bylo posudkem PK MPSV ze dne 8. 9. 2017 ve znění jeho doplnění ze dne 8. 12. 2017 prokázáno, že žalobkyně byla invalidní pro invaliditu třetího stupně již ode dne 1. 8. 2011. Soud své konečné rozhodnutí opírá o závěry výše citovaného posudku PK MPSV, ve znění jeho doplnění, který považuje za objektivní, úplný a přesvědčivý, posudek obsahuje analýzu zdravotního stavu žalobkyně, jejího závažného psychického postižení a jeho vývoj. PK podrobně zhodnotila odborné psychiatrické nálezy, zdůvodnila, že datum vzniku invalidity nelze stanovit před rokem 2011. Vysvětlila závažnost uvedeného duševního onemocnění, které nevzniká náhle jako např. úraz, ale postupně se rozvíjelo a prohlubovalo a jeho stupňující se projevy (i z důvodu, že onemocnění nebylo léčeno) závažně zasahovaly do sociální i pracovní oblasti žalobkyně. Tomu ostatně odpovídá i předložený důkaz – potvrzení Univerzity Hradec Králové, že v roce 2011 žalobkyně již do školy nedocházela, resp. nebyla schopna plnit si své studijní povinnosti. PK rovněž vysvětlila a odůvodnila svůj odlišný závěr určení data vzniku invalidity od závěru lékařky OSSZ, která jej stanovila psychiatrickým nálezem ze dne 20. 5. 2016, aniž by, jak PK vysvětlila, vzala v úvahu předcházející psychiatrické nálezy a hospitalizace žalobkyně v roce 2011 a 2016. Krajský soud má za to, že posudkový závěr PK vychází především z odborných psychiatrických nálezů a poznatků PK o projevech uvedeného onemocnění a vlastního chování žalobkyně, které je v těchto zprávách podrobně popsáno, nikoli pouze ze samotné skutečnosti ukončení plateb pojištění, kterou nelze hodnotit izolovaně bez širších souvislostí, když jak PK odůvodnila, neplacení pojistného již souviselo se sociálním chováním žalobkyně v důsledku neléčené schizofrenie. Uvedený závěr považuje soud za přesvědčivý, a proto nevyhověl návrhu na doplnění dokazování. Žalobkyně svou žalobou brojila i proti výši invalidního důchodu. Protože však bylo v řízení před soudem zjištěno jiné datum vzniku invalidity, od něhož se odvíjela výše přiznaného invalidního důchodu, dojde i k novému výpočtu invalidního důchodu.

[26] Vzhledem k výše uvedenému je zřejmé, že v řízení před správním orgánem tak došlo k vadám, pro které krajskému soudu nezbylo, než zrušit žalobou napadené rozhodnutí žalované, jakož i rozhodnutí žalované prvního stupně pro vady řízení podle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s., neboť soud zjistil skutkový stav věci jinak, než žalovaná v původním správním řízení. Současně soud vrací věc žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.), v němž žalovaná bude vycházet z výsledků zjištěných krajským soudem, tedy, že žalobkyně byla již ode dne 1. 8. 2011 invalidní pro invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zdp. Nad rámec výše uvedeného závěru není vyloučeno, aby žalovaná v dalším řízení podrobila zdravotní stav žalobkyně dalšímu odbornému zkoumání, a to případně i formou znaleckého posudku. V návaznosti na to pak žalovaná nově stanoví i výši invalidního důchodu žalobkyně. Právním názorem, který soud vyslovil ve zrušujícím rozsudku, je v dalším řízení správní orgán vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).

V. Náklady řízení

[27] Výrok o náhradě nákladů řízení soud odůvodňuje ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. Úspěšná žalobkyně by měla právo na náhradu nákladů řízení před soudem proti žalované, která ve věci úspěch neměla. Žalobkyně však žádné náklady řízení nepožadovala, a proto soud nepřiznal žádnému z účastníků právo na jejich náhradu. O odměně soudem ustanovené zástupkyně žalobkyně bude rozhodnuto samostatným usnesením.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Hradec Králové 18. leden 2018

JUDr. Ivona Šubrtová v.

r.

samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
R. V.